

LB 48: DAR PROROKOWANIA

Cele

- Pokazać, że Bóg zawsze powoływał ludzi na proroków i obiecał, że uczyni to w szczególny sposób w czasach ostatecznych.
- Wyjaśnić, według jakich kryteriów można odróżnić prawdziwych proroków od fałszywych.
- Przekazać, że adwentyści wierzą, iż Ellen G. White miała prawdziwy biblijny dar prorokowania.
- Zachęcić do przeczytania jednej z ksiąg Ellen White i oceny jej służby i przesłania według biblijnych kryteriów.

Wprowadzenie

Przed upadkiem człowieka w grzech Bóg rozmawiał z ludźmi bezpośrednio. Jednak po upadku Bóg nie mógł już dłużej komunikować się z nimi w ten sposób. Dlatego powoływał On proroków, którzy mieli przekazywać ludziom to, co Bóg im objawiał za pośrednictwem snów i/lub widzeń. Większość z tych poselstw była adresowana do ludu Bożego, choć zdarzało się, że Bóg miał też coś do przekazania narodom pogańskim. Prorocy przepowiadali przyszłość, wyjaśniali przeszłość, ganili nadużycia i składali obietnice. Raz za razem pojawiali się też fałszywi prorocy, aby odwrócić uwagę od tych prawdziwych. Szczególnie przy końcu historii grzechu ważne będzie odróżnianie prawdziwych proroków od fałszywych. Biblia mówi bowiem, że w czasach ostatecznych Bóg wyposaży wielu ludzi w duchowy dar prorokowania (por. Księga Joela 3,1-5; Księga Apokalipsy 12,17; 19,10), jednak będzie też wielu fałszywych proroków (por. Ewangelia Mateusza 7,15; 24,24). Odróżnianie fałszywych proroków od prawdziwych będzie możliwe tylko wtedy, gdy będziemy jasno rozumieć, w jaki sposób Bóg działa poprzez biblijny dar prorokowania. Jednym z proroków powołanych przez Boga był Jeremiasz, który żył w VII/VI wieku przed Chrystusem. To były czasy, kiedy lud Boży znajdował się w głębokim odstępcstwie od Boga.

Księga Jeremiasza 1,4-12

- W jaki sposób Bóg powołał Jeremiasza na proroka?
- O co martwił się Jeremiasz?
- Jakie obietnice złożył Bóg Jeremiaszowi odnośnie jego służby jako proroka?
- Jakie zlecenie Bóg dał Jeremiaszowi?

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują działalność prawdziwych proroków oraz to, jak można ich odróżnić od fałszywych?

- ✓ Księga Powtórzonego Prawa 13,1-4
- ✓ Księga Powtórzonego Prawa 18,21-22
- ✓ Księga Izajasza 8,20
- ✓ Ewangelia Mateusza 7,15-23
- ✓ List do Efezjan 4,11-15
- ✓ 1 List Jana 4,1-3

1 List do Tesaloniczan 5,20-21

- Jaki powinien być nasz stosunek do daru prorokowania?

Paweł napomina nas, abyśmy byli otwarci na dar prorokowania i jednocześnie badali Biblię i sprawdzali, czy dane proroctwo jest prawdziwe czy fałszywe. Adwentyści wierzą, że Ellen White (1827-1915) otrzymała duchowy dar prorokowania. Pierwszą wizję otrzymała w wieku 17 lat i wiernie dzieliła się poselstwem, które Bóg jej dawał przez ponad 70 lat. W całej swojej służbie wywyższała Jezusa Chrystusa i Biblię. Napisała ponad 50 książek i wygłosiła wiele przemówień. Mówiła i pisała o Biblii, zbawieniu, edukacji, zdrowiu, praktycznym chrześcijaństwie i wydarzeniach czasów ostatecznych. Jej najcenniejsze książki to „Droga do Chrystusa”, „Życie Jezusa” i „Wielki bój”. Każdy, kto czyta te książki, doświadcza, że wzrasta jego miłość do Jezusa i uznanie dla Biblii. Służba Ellen White spełnia kryteria prawdziwego proroka podane w Biblii.

Rekomendacja: Obejrzyj film „Powiedz to światu” na kanale YouTube „Głos Nadziei”, który opowiada historię Kościoła Adwentystów, a także życia i służby Ellen White (<https://youtu.be/2utDWT5bYD0>).

Osobiste zastosowanie

- Co uświadomiłeś sobie dzięki temu studium biblijnemu?
- **Co stało się dla ciebie ważne?**
- **Co byłoby dla ciebie kluczowe, żeby uznać kogoś człowieka za proroka?**
- Jakie decyzje pragniesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?
- **Czy chcesz być otwarty na słuchanie proroków, kiedy jest jasne, że są prawdziwymi prorokami i zostali posłani przez Boga?**
- **Czy jesteś otwarty na to by przeczytać jedną z książek Ellen White i ocenić jej służbę i przesłanie według biblijnych kryteriów?**